

PRZEWODNICZĄCA
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

dr Agnieszka Glapiak

DR.414.26.18.2026

Warszawa, dnia 19 maja 2026 r.

„Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o.
ul. Ciepła 1/7
15-472 Białystok

D E C Y Z J A Nr DR-57/2026-3/358/K

Na podstawie art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 z późn. zm., dalej jako: u.r.t.), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, dalej jako: k.p.a.) oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 60 pkt 7 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm., dalej jako: u.f.p.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21 stycznia 2026 r. (sygn. DR.414.26.2026) spółki **„Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o.** z siedzibą w Białymstoku oraz w wykonaniu uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Nr 88/2026 z dnia 22 kwietnia 2026 r.

postanawia się

rozłożyć na 2 raty VIII ratę w wysokości **24.073** (słownie: dwadzieścia cztery tysiące siedemdziesiąt trzy) **złote**, wynikającą z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr **358/K/2018-R** z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą **„Białoruskie Radio Racja”**, w następujący sposób:

I rata - 12.036,5 (słownie: dwanaście tysięcy trzydzieści sześć i 50/100) **złotych** - płatna do dnia **31 lipca 2026 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5.357,00** (słownie: **pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt siedem**) **złotych**;

II rata - 12.036,5 (słownie: dwanaście tysięcy trzydzieści sześć i 50/100) **złotych** - płatna do dnia **31 sierpnia 2026 r.** wraz z naliczeniem opłaty prolongacyjnej w wysokości **5.410,00** (słownie: **pięć tysięcy czterysta dziesięć**) **złotych**.

Uzasadnienie

Decyzją Przewodniczącego KRRiT Nr 358/K/2018-R z dnia 4 grudnia 2018 r. została udzielona spółce „Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku koncesja na kolejny okres, po wygaśnięciu koncesji Nr 043/K/2009-R, na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Białoruskie Radio Racja”.

Zgodnie z ww. decyzją z dnia 4 grudnia 2018 r. opłata za udzielenie koncesji wyniosła 240.736 (słownie: dwieście czterdzieści tysięcy siedemset trzydzieści sześć) złotych. Niniejsza opłata została rozłożona na 10 rocznych rat – pierwsza rata w wysokości 24.079 (słownie: dwadzieścia cztery tysiące siedemdziesiąt dziewięć) złotych, kolejne zaś w wysokości 24.073 (słownie: dwadzieścia cztery tysiące siedemdziesiąt trzy) złote.

Pismem z dnia 21 stycznia 2026 r. Koncesjonariusz złożył wniosek o rozłożenie VIII raty wynikającej z ww. decyzji z dnia 4 grudnia 2018 r. na dwie równe raty.

Przedmiotową ratę należało uiścić do dnia 10 lutego 2026 r.

Wnioskodawca wskazał, iż *finansowanie radia uzależnione jest od zawartych umów, które co roku podpisujemy w miesiącu maju lub czerwcu. Tyle czasu trwają procedury administracyjne. Przez blisko pięć miesięcy w roku spółka ma problemy z realizowaniem płatności terminowych. Ze względu na to, że nie osiągamy zysku nie możemy kredytować działalności Radia Racja.*

Powyższy wniosek został podpisany zgodnie z zasadami reprezentacji obowiązującymi w Spółce.

Dokonując analizy wniosku KRRiT stwierdziła, co następuje:

1. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w zakresie rozłożenia na raty należności z tytułu opłaty koncesyjnej stanowi art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Art. 64 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które: 1) nie stanowią pomocy publicznej; 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis; 3) stanowią pomoc publiczną: a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi, b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom

w gospodarce, c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b. Jednocześnie zgodnie z art. 60 pkt 7 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych: dochody pobierane przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw.

Art. 64 ust. 2 pkt 1 u.f.p. określa więc, że właściwy organ może udzielać ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, które nie stanowią pomocy publicznej. Przyjmuje się, że poprzez rozłożenie należności na raty Wnioskodawca nie uzyskuje korzyści finansowej prowadzącej do jego uprzywilejowania w stosunku do innych podmiotów działających na rynku, co jest jedną z podstawowych przesłanek pomocy publicznej. Korzystanie z ulgi w przypadku rozłożenia na raty płatności raty opłaty koncesyjnej jest związane z koniecznością zapłacenia opłaty prolongacyjnej, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

W tym miejscu należy wskazać, że ze względu na brak regulacji szczególnych w przepisach u.f.p., zgodnie z art. 67 ust. 1 u.f.p., do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Tym samym Organ rozkładając przedmiotową należność na raty zobligowany był do ustalenia opłaty prolongacyjnej dla każdej z rat (art. 57 § 1 o.p. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p.).

2. Jak już wcześniej wskazano, z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. wynika, że organ może udzielić przedmiotowej ulgi polegającej na rozłożeniu na raty całości albo części należności, jeżeli spełnione zostały następujące przesłanki: złożony został wniosek przez zobowiązanego oraz udzielenie ulgi jest uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W wyroku NSA z dnia 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II GSK 794/13, LEX nr 1582003) podniesiono, iż: *przesłanki "względny społeczny lub gospodarczy" oraz "uzasadniony interes Skarbu Państwa", to pojęcia nieostre. Przy tego rodzaju niedookreślonych pojęciach nie ma swobodnej wykładni prawa bez obowiązku precyzyjnego jego wyjaśnienia oraz posługiwania się zasadami prawa, a także ocenami pozaprawnymi, ponieważ proces interpretacji pojęć nieostrych jest elementem wykładni (por. wyrok NSA z dnia 25 lutego 1997 r. sygn. akt II SA/Lu 582/96). Proces interpretacji musi być determinowany realiami stanu faktycznego sprawy. Interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie budżetu Państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych, czy pomoc społeczną.*

Zgodnie z wyrokiem WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Bk 125/2019, LEX nr 2682063): *ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Trzeba jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochopnie z nich zwalniany. W cytowanym wyroku podkreślono, iż nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.*

Przesłanka interesu społecznego lub gospodarczego wymaga w pierwszej kolejności ustalenia sytuacji majątkowej wnioskodawcy oraz skutków ekonomicznych, jakie wystąpią dla wnioskodawcy w przypadku realizacji zobowiązania bez zastosowania ulgi. Z treści orzeczeń zapadłych na gruncie ustawy o zobowiązaniach podatkowych wynika, że przesłankę względów społecznych lub gospodarczych interpretowano podobnie do obecnego ujęcia interesu podatnika. Zgodnie z orzecznictwem sądowym w szczególności nie jest uzasadnione ograniczanie rozumienia tych przesłanek do wyłącznie nieprzewidzianych zdarzeń losowych, a za wypadki społecznie uzasadnione należy uznać te, w których zapłata naruszałaby elementarne zasady sprawiedliwości i praworządne relacje między obywatelem a państwem. Za szczególnie uzasadnione względy społeczne uznano sytuacje, w których wyegzekwowanie należności wpłynie znacznie na obniżenie zdolności płatniczych, podważy warunki egzystencji rodziny zobowiązanego lub spowoduje upadek przedsiębiorstwa (por. P. Majka Komentarz do art. 57 ustawy o finansach publicznych WKP, 2019).

Jak wskazał WSA w Lublinie w wyroku z dnia 20 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Lu 878/2018, LEX nr 2642270), użyte w przepisie art. 64 ust. 1 u.f.p., sformułowanie "może" wskazuje, że organ orzekający w przedmiocie udzielenia ulgi korzysta ze swobody uznania administracyjnego. Uznaniowy charakter decyzji w tego rodzaju sprawach wyraża się w tym, iż organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanek do udzielenia ulgi uwzględnić wnioski lub odmówić jego uwzględnienia. Uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy.

Wydając decyzję o charakterze uznaniowym organ obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione przesłanki określone w przepisach prawa. Jednocześnie obowiązkiem składającego wniosek o udzielenie ulgi jest przedstawienie, zgodnie z prawidłowo doręczonym wezwaniem, informacji o dochodach i wydatkach, z których wynikają możliwości dokonania spłaty należności. W innym wypadku Wnioskodawca naraża się na konsekwencje związane z odmową udzielenia wnioskowanej ulgi.

3. Ze sprawozdań finansowych spółki „Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o. za 2023 i 2024 rok wynika, że Spółka w 2024 r. zanotowała przychody netto ze sprzedaży w kwocie 4.904 tys. zł, które były o 0,3% niższe od uzyskanych w roku 2023. W 2023 r. Spółka poniosła stratę na prowadzonej działalności w kwocie -187 tys. zł, natomiast w roku 2024 wypracowała zysk netto w kwocie 235 tys. zł.

Wskaźnik EBITDA (zysk/strata przedsiębiorstwa przed potrąceniem odsetek od zaciągniętych kredytów, podatków oraz amortyzacji) wynosił w tym okresie odpowiednio -181,3 tys. zł oraz 272,8 tys. zł.

Wartość aktywów Spółki na koniec 2024 r. wynosiła 395 tys. zł; w ich strukturze 100% stanowiły aktywa obrotowe.

W omawianych latach Spółka posiadała ujemny kapitał własny - na koniec 2023 r. wynosił on -308 tys. zł, natomiast na koniec 2024 r. wynosił on -73 tys. zł.

Ujemna wartość kapitałów własnych wskazuje, że zadłużenie Spółki przekracza wartość jej aktywów.

Wartość wskaźnika płynności, liczonego relacją aktywów obrotowych do zobowiązań krótkoterminowych, z poziomu 0,58 w 2023 r. wzrósł do poziomu 0,84 w 2024 roku (optymalny poziom wskaźnika powinien zawierać się w przedziale 1,2 – 2).

Stopa zadłużenia z poziomu 174% na koniec 2023 r. uległa obniżeniu do 119% na koniec 2024 r., co oznacza, że zadłużenie Spółki na koniec 2024 r. nadal przekraczało sumę aktywów.

Kapitał obrotowy netto przyjmował w omawianych latach wartości ujemne: w 2023 r. wynosił -308. tys. zł, natomiast w 2024 r. ujemna wartość zmalała do -73 tys. zł.

Wartości podstawowych wskaźników opisujących sytuację finansową spółki „Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o. wskazują na poprawę sytuacji finansowej w 2024 r. w relacji do poprzedniego roku; w szczególności Spółka osiągnęła dodatni wynik na sprzedaży i dodatni wynik netto, zredukowała znacząco poziom zadłużenia oraz ujemną wartość kapitałów własnych. Nie mniej jednak sytuacja płatnicza Spółki nadal była trudna i wskazywała na możliwość wystąpienia problemów z bieżącą obsługą zobowiązań.

Z kolei z załączonego wstępnego rachunku zysków i strat za rok 2025 wynika, że Spółka pozyskała przychody ze sprzedaży w wysokości 4.595,4 tys. zł, które były niższe od uzyskanych w poprzednim roku o 6,3%. Spółka poniosła w 2025 r. stratę na sprzedaży w kwocie -111,1 tys. zł oraz stratę na działalności gospodarczej w kwocie -123,5 tys. zł.

4. Mając powyższe na uwadze KRRiT uznała, że za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty VIII raty wynikającej z decyzji Nr 358/K/2018-R przemawiały względy społeczne oraz gospodarcze, a także możliwości płatnicze zobowiązanego. W związku z powyższym KRRiT uznała, że spełnione zostały przesłanki z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. W dniu 22 kwietnia 2026 r. KRRiT podjęła uchwałę Nr 88/2026, w której upoważniła Przewodniczącego KRRiT do rozłożenia na 2 raty, VIII raty w wysokości 24.073 złotych, wynikającej z decyzji Przewodniczącego KRRiT Nr 358/K/2018-R z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie udzielenia koncesji na kolejny okres.

Wobec tego należało postanowić jak na wstępie.

Zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Przewodniczącego KRRiT w terminie czternastu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Na podstawie art. 52 § 3 w zw. z art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), Strona może bez skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Wpis od skargi wynosi 200 zł.

Zgodnie z art. 243 § 1 w zw. z art. 244 § 1, a także zgodnie z art. 252 § 2 oraz art. 254 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Strona może złożyć wniosek o przyznanie prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych i/lub ustanowienie w sprawie adwokata albo radcy prawnego. Wniosek ten jest wolny od opłat. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym.

W myśl art. 127a w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się na piśmie Przewodniczącemu KRRiT. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza brak możliwości zaskarżenia decyzji do sądu.

Przewodnicząca KRRiT

dr Agnieszka Glapiak

/dokument podpisany elektronicznie/

Otrzymują:

1. „Białoruskie Centrum Informacyjne” Sp. z o.o., ul. Ciepła 1/7, 15-472 Białystok;
2. aa.